

Izveštaj Umetničkog saveta

Konkurs za prijem novih članova SULUV 2020.

Izveštaj sa Sastanka Umetničkog saveta održanog dana 20. septembra 2019. godine sa početkom u 18 časova.

Članovi Umetničkog saveta: Bojan Novaković, Nenad Bogdanović, Korina Gubik i Mladen Stojanović.

Mujo Alagić, koji je bio odsutan, naknadno je izneo svoje mišljenje o predlozima.

DNEVNI RED:

1. Selekcija kandidata za prijem u članstvo u 2020. God.

Na konkurs se prijavilo 25 kandidata. Komisija je ustanovila da je veći deo priloženog materijala korektno obrađen prema propozicijama konkursa. Veliki broj Kandidata je priložio profesionalne biografije i portfolije koji su na vrlo visokom nivou, biografije su vrlo dobro napisane lišene suvišnih i nebitnih detalja, koncepti koncizni i jasni kao i vizuelni materijal koji je dat vrlo pregledno i sistematski. Međutim postoji određen broj kandidata čiji materijal nije na zavidnom nivou i koji je delimično ispunio ili nije ispunio pravila konkursa. Od 25 prijavljenih kandidata za prijem u članstvo je odabrano 24 kandidata. Svakom prijavljenom kandidatu će ponaosob Umetnički savet uputiti obrazloženje u daljem tekstu:

Spisak prijavljenih kandidata na konkurs za prijem novih članova 2019.

1. Aleksandra Kovačević
2. Ana Novaković
3. Braco Azari
4. Darija Medić
5. Darko Topalski
6. Dejan Krstić
7. Doris Milošević
8. Irena Kovač
9. Ivan Perak
10. Jovana Milosavljević
11. Lili Bunjik Eros
12. Ljubica Stojanović

13. Ljubica Tucakov
14. Magdalena Pavlović
15. Maja Gajić
16. Milena Cvetković
17. Miloš Gavrilović
18. Nemanja Milenković
19. Rade Tepavčević
20. Sanja Anđelković
21. Saša Vasiljević Dorgh
22. Sonja Radaković
23. Tamara Dragan
24. Tatjana Marticki
25. Zorana Đaković

Aleksandra Kovačević ima jedinstvene kompozicije bojnih i pozlaćenih površina gde se one često nalaze u vrlo oštrim sukobima i dinamičnom smenjivanju. Njenim slikama dominira eksperiment i prenesena iskustva nastala bavljenjem restauracijom i konzervacijom umetničkih dela.

Darija Medić se bavi istraživanjem raznih segmenata društva sa akcentom na nesavršenosti sistema gde nalazi veliko područje za spekulativne intervencije. Akademiju je završila u Novom Sadu, a dalje se usavršavala u Roterdamu. Radovi su joj angažovani, pročišćeni, vrlo bliski dizajnu, ali sa dubokim konceptualnim jezgrom. Oni svojim izrazom koreliraju sa erom novim elektronskih medija i ustrojstvom današnjeg društvenog, političkog i ekonomskog sistema.

Dejan Krstić prikazao je radove koji su mahom portreti. On vešto barata hiper realnim pristupom izrade slike i crteža. Porteti koji su najčešći motiv uvećani su često preko prirodne veličine. U tehničkom smislu vrlo je vešt, ali je svoju veštinu pokazuje i prikazu psihološke note u svakom portretu.

Doris Milešević gradi kompozicije u kojima dominiraju geometrijski motivi sa osvrtom na repetitivnost, ritam i različite materijale. Ona za svoje radove najčešće bira elemente arhitekture, odnosno delove fasada preko kojih se bavi čistom geometrijom površina.

Irena Kovač se bavi slikanim kolažima. Ona maksimalno koristi prednosti slikarskog postupka, ali nimalo ne odbacujući logiku ređanja elementa koju daje tehnika kolaža. Ovaj spoj likovnih postupaka snažno podupire lucidne kompozicije koje ona gradi.

Ivan Perak, iako umetnik mlađe generacije već ima bogatu izlagačku biografiju i nekoliko nagrada između kojih je i Nagrada XVIII Bijenala studentske grafike Srbije. Na svojim grafikama Perak se bavi arhitektonskim elementima i arhitekturom uopšte. Njegove perfektno izvedene grafičke kompozicije odišu gotovo nadrealnom atmosferom. Ne bi se moglo pričati o njegovim radovima, a da se ne pomene odlično pozicioniranje svetla i senki što rezultira vrlo bogatom skalom vešto isprepletenih površina različitih valerskih vrednosti.

Jovana Milosavljević u svojim radovima iz serije „Opovijdanje“ ima dominantni motiv kruga koji vodi posmatrača u njen imaginarni svet oneobičenih pejzaža. Ona se služi kombinovanom tehnikom uvodeći različite materijale kao što su konac jarkih boja u prostor slike. Ova trodimenzionalnost slikanih slojeva koja je pojačana ne slikarskim elementima poput konca iznad slikanih slojeva završava se dubokim urezima i dubljenjima drvene podloge na kojoj slika.

Lili Bunjik Eros istražuje psihološka stanja u okviru portreta. U seriji portreta koje je prikazala ona gradi snažne odnose valerskih vrednosti i veoma čvrste kompozicije, gotovo rigidne u svojoj simetriji. Sa druge strane tehnika akvarela, u kojoj izvodi svoje radove, čini ih izuzetno razigranim sa neočekivanim flekama koje inventivno razrešavaju strukturu motiva. Radovi su joj gotovo ahromatski sa malo upliva crvene boje.

Ljubica Tucakov se u svojim slikama bavi ženskim aktom. Kod nje dominiraju kompozicije jarkih boja. Ona iluziju prostora rešava promišljenom kompozicijom gde su položaj figure i njeno mesto unutar formata slike dovoljni u kreiranju iluzije gotovo beskonačnog prostora.

Ljubica Stojanović se predstavila sa serijom digitalnih printova i crteža. Njeni radovi često imaju insekte u veoma snažnim i čistim crno belim odnosima sa povremenim uplivima crvene boje. Jasan je uticaj interesovanja za kulture dalekog istoka. Neki njeni radovi gotovo da postaju lične mandale u svom krajnjem izrazu.

Rade Tepavčević je umetnik mlađe generacije sa vrlo jasnim stilom. Njegove slike balansiraju između slikarskog i crtačkog pristupa u predstavljanju motiva. Pozadine su često čiste površine sa motivima koji kao da lebde u prostoru. Likovni pristup je sa namerom jednostavan, gotovo infantiln, ali sa druge strane vrlo kompleksan u označavanju sfere kojom se bavi u svakom radu. Najčešće korišteni motiv je pas i rečenica do dve teksta koji ispisuje gotovo na svakom radu. Njegove slike su jaka kritika društva i ukazivanje na brojne probleme unutar svih struktura društva.

Maja Gajić prikazuje u svojim radovima jako interesovanje ka trodimenzionalnosti, izlasku iz formata slike. Ona gradi asamblaže od pažljivo biranih grančica drveta. Ovaj drveni materijal ima raspon od gotovo belog, odnosno svetlog drveta do ugljenisanih grančica koje su potpuno crne. Strukture koje gradi na radovima korespondiraju sa mozaikom, one imaju vrlo promišljen tok koji vodi pažnju posmatrača u sve delove kompozicije.

Miloš Gavrilović u svojim radovima prikazuje ljudske figure u dramatičnim često nasilnim scenama. On prostor rešava gotovo jednom linijom i izbacuje sve suvišno iz formata. Kompozicije koje prikazuje kao da su deo predstave čija scena je izgrađena minimalističkim sredstvima. Potezi su mu vrlo sigurni u slikarskim radovima, nigde ne daje suvišan opis slikanih motiva. Ista situacija je i u crtežima gde je linija vrlo sigurna i gotovo da jednom linijom rešava celu ljudsku figuru.

Sanja Anđelković se bavi instalacijom, videom i performansom. Ona preispituje društvene odnose u okviru šire društvene slike, ali isto tako se u svojim radovima bavi i intimnim sferama. U svom stvaralaštvu preispituje nelogičnosti u društvenom i političkom kontekstu kojim smo svakodnevno okruženi u regionu, ali i šire.

Saša Vasiljević u svojim slikama predstavlja tematski fantastične i nadrealne kompozicije prepune elemenata. On u njima analizira estetiku ružnog. Njegove scene su dramatične u većini dela, isprepletene motivima ljudskih figura. Ove figure ponekad su na granici živog i lutke. Vrlo je spretna sa upotrebom boje i često koristi razigrane i gotovo vesele palete boja u ne tako vedrim scenama.

Milena Cvetković se u svojim grafikama najviše bavi kolografijom i monotipijom kao grafičkim izrazom. Ona potencira snažni crtež u svojim grafikama. Tamne linije nasuprot svetlim pozadinama formiraju mreže poteza koji u nekim radovima podsećaju na tkanje. Ona se ponekad bavi crtežom koji kombinuje sa kolografijom, a zalazi i u instalaciju u nekim radovima.

Zorana Đaković u slikama donosi jedan vrlo fantastičan autonomni svet. Slike su joj apstraktne, prepune amorfnih oblika kojima je zajedničko to da su prikazani jarkim bojama. Oblici intenzivnih boja na nekim slikama asociraju na mikroskopski svet, ali Zorana u blagim naznakama posmatrača dovodi u nedoumicu kada se ti oblici pretapaju u neobične pejzaže.

Ana Novaković bavi se širokim spektrom likovnih izraza. Najčešće su to video, performans, fotografija i fotokolaž. U njenim fotokolažima veoma se osećaju iskustva iz crteža. Ona u svojim fotokolažima vešto uklapa liniju i površinu, prostor i negativni prostor gde često figura kao da seče podlogu i prikazuje ono što se nalazi ispod. Ona koristi često tekst kao element svojih kompozicija i dobro ga uklapa i kao likovni i kao konceptualni element.

Braco Azarić je slikar starije generacije. U fokusu njegovog stvaralaštva su pejzaži ravnice. Svojim ekspresivnim pristupom Azarić oživljava prizore ravničarskih predela i dokumentuje dinamiku i energetski naboj unutrašnje strukture vojvođanske regije.

Tamara Dragan neguje geometrijske kompozicije. Radovima dominiraju tamnije boje sa svetlijim akcentima. Svetliji akcenti su često prirodna boja aluminijuma ili crveno narančasta ili žuta boja proizašla iz oksidacije gvožđa. Ona za svoj izraz koristi manje kvadratne formate u kojima nalazi mogućnosti za interesantna uklapanja metlanih površina od gvožđa i aluminijuma.

Magdalena Pavlović izvodi vajarske radove najčešće u kovanom limu. Forme koje pravi su vrlo asocijativne, živih tekstura i neočekivanih oblika. Magdalena često u naslovima radova pravi korespondira i upućuje na „predele“ ili na površinu vode čineći dodatno uzbudljivim asocijativnu prirodu svojih radova.

Nemanja Milenković se između crteža i slike, kojima odlično vlada, bavi i prostornim instalacijama, readimejdom. Tema njegovih radova je prvenstveno odnos čoveka i životinja u savremenom svetu. On nastoji da svojim radovima utiče na posmatrača kako bi inicirao preispitivanje moralnih i etičkih stavova. Svi njegovi radovi bilo da su crteži, slike, intervencije na nađenom ili instalacije imaju zajedničko da su jasni u poruci, jednostavni u elementima i vizuelno dobro organizovani.

Sonja Radaković bavi se performansom, instalacijama i videom. Ona u svojim radovima preispituje društvene odnose, ustaljene norme, odnos društva prema umetniku/ci. Ona,

često, na duhovit način postavlja pitanje o identitetu umetnika/ce i umetničkog dela u društvu kom živimo.

Tatjana Marticki kao izraz koristi kolografiju ili kombinovanu tehniku. Motivi njenih grafika su najčešće pejzaži. Iako je crtež dominantna struktura njenih radova ne mogu da u fokus ne uđu bogati koloristički odnosi. Često jarke boje nasuprot tamnih površina daju dovoljnu iluziju dubokih prostora unutar pejzaža.

Član Umetničkog saveta

Bojan Novaković

Zapisnik vodila: Danica Bićanić, saradnica Udruženja i članica Predsedništva

Predsednik Udruženja, Goran Despotovski